DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 20. 5 Grudnia 1919 r.

TREŚĆ:

Do Pana

STANISŁAWA JANICKIEGO

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

w Warszawie.

Przychylając się do przedstawionej mi przez Pana prośby o dymisję, zwalniam Pana z urzędu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Przy tej sposobności wyrażam Panu gorące podziękowanie za usilną pracę i wybitne zasługi na trudnem i odpowiedzialnem stanowisku, na którem Pan położył podwaliny pod przyszły rozwój rolnictwa w kraju.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski.

Za Prezydenta Ministrów:
S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 30 września 1919 r.

(„Monitor Polski" № 220 z d. 30 września 1919 r.)

Do Pana
ZYGMUNTA CHMIELEWSKIEGO
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w Warszawie.

Poruczam Panu kierownictwo Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski.

Za Prezydenta Ministrów:
S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 30 września 1919 r.

(„Monitor Polski" Nr. 220 z dn. 30 września 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przedłużenia terminu, ustanowionego dla obrotu zbożem siewnem ozimem.

Art. 1. Ustanowiony w art. 5 Rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dobr Państwowych w sprawie obrotu zbożem siewnem ozimem w r. 1919 („Monitor Polski" № 181 z dn. 13.VIII. 19) termin obrotu tem zbożem niniejszem zostaje przedłużony do dnia 15 października 1919 r.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dnia 27 września 1919 r.

Minister Aprowizacji:
w z. *Oskar Sobański*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Dziennik Ustaw № 81 z dn. 4-X 1919 r. poz. 446).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie Zarządu Stadnin Państwowych.

Art. 1. Ustanowiona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1919 r. („Dziennik U. Rz. P.” № 67, poz. 411) nazwa „Urząd Stadnin Państwowych“ zostaje zmieniona na „Zarząd Stadnin Państwowych“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 16 września 1919 r.

Prezydent Ministrów:
w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Dziennik Ustaw № 82 z dn. 15.X 1919 r. poz. 447).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Skarbu i Aprowizacji w przedmiocie zakazu wywozu poza granice Polski koni pełnej krwi angielskiej.

Art. 1. Wywóz poza granice Polski koni pełnej krwi angielskiej, bez względu na wiek, płeć i właściciela, jest wzbroniony.

Art. 2. Do wydawania pozwoleń na czasowy wywóz za granicę koni pełnej krwi angielskiej celem wzięcia przez nie udziału w wyścigach lub

odchowania klaczy w innych państwach, upoważniony jest wyłącznie Zarząd Stadnin Państwowych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 29 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

Minister Skarbu:
Biliński

Minister Przemysłu i Handlu:
I. Szczeniowski

Minister Aprowizacji:
Antoni Minkiewicz

(Dziennik Ustaw № 82 z dnia 15-X 1919 r. poz. 448).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zakazu polowania na kuropatwy w sezonie 1919/1920 r.

Art. 1. Z powodu złego stanu kuropatw w całym kraju zamknięte zostaje polowanie na kuropatwy na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego, począwszy od dnia 15 października 1919 r. aż do dalszego zarządzenia.

Art. 2. Począwszy od dnia 20 października 1919 r. aż do dalszego zarządzenia, wzbronione jest roznoszenie, rozwożenie, sprzedaż i kupno na na sprzedaż kuropatw na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Art. 3. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia pociągani będą do odpowiedzialności z mocy art. 247 i 251 Kod. Karnego.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Warszawa, dnia 11 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Dziennik Ustaw № 82 z dnia 15.X. 1919 r., poz. 451).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie zmiany terminu do pobierania podatku zasadniczego od zwierząt domowych.

Ustanowiony w art. 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

oraz Ministrem Skarbu z dnia 11 lipca 1919 r. w przedmiocie podatku zasadniczego od zwierząt domowych („Monitor Polski” z dnia 26 lipca 1919 r. № 166), termin do pobierania tego podatku zostaje przedłużony do dnia 1 grudnia 1919 r.

Warszawa, dnia 29 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Skarbu:
Biliński

(Dziennik Ustaw № 83 z d. 1.XI 1919 r., poz. 452).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dalszego przedłużenia terminu, ustanowionego dla obrotu zbożem siewnem ozimem.

Art. 1. Oznaczony w art. 1 Rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przedłużenia terminu, ustanowionego dla obrotu zbożem siewnem ozimem („Dziennik staw“ № 81, poz. 446), termin obrotu tem zbożem na terenie b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austrjackiego zostaje przedłużony do dnia 1 listopada 1919 roku włącznie.

Art. 2. Załadowanie ziarna siewnego w b. zaborze pruskim, przeznaczonego dla innych dzielnic Polski, może być uskuteczniane tylko do dnia 15 października 1919 r. włącznie.

Transport kolejowy ziarna załadowanego przed upływem 15 października może się odbywać i po tym terminie.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 października 1919 roku.

Warszawa, dnia 15 października 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Aprowizacji:
Oskar Sobański

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Dziennik Ustaw № 83 z dnia 1.XI. 1919 r. poz. 459).

ROZPORZĄDZENIE

Na mocy ustawy z dnia 28 października 1919 r. w sprawie uzupełnienia ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dn. 11 kwietnia 1919 r. oraz celem uregulowania obrotu sianem i zaopatrzenia armji w siano podaję do ogólnej wiadomości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Kolei Państwowych co następuje:

1) Przewóz siana kolejami żelaznemi i kolejkami wązkotorowemi dokonywać się może wyłącznie za listami frachtowemi, wydanemi lub poświadczonemi przez Główny Urząd Zaopatrywania Armji lub jego delegatów:

2) Główny Urząd Zaopatrywania Armji otrzymuje prawo sekwestru i rekwizycji siana po cenie nie wyżej nad Mk. 30 (trzydzieści) za centnar metryczny siana prasowanego franco wagon stacja załadowania.

3) Główny Urząd Zaopatrywania Armji otrzymuje prawo sekwestru i rekwizycji u przedsiębiorstw i osób prywatnych pras do siana i potrzebnych do nich lokomobil.

Warszawa, dnia 14 listopada 1919 r.

Minister Spraw Wojskowych:
J. Leśniewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
J. Eberhardt.

(Dziennik Ustaw № 86 z dnia 17-XI 1919 r., poz. 471).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zatwierdzania planów gospodarstw leśnych.

Na podstawie art. 1 Dekretu w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów z dnia 16 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 8 poz. 117) zarządzam co następuje:

Art. 1. Właściciele lasów prywatnych, posiadający plany gospodarstw leśnych, obowiązani są w terminie do 1 listopada 1919 r. złożyć plany u Okręgowego Inspektora ochrony lasów (w Warszawie. Siedlcach, Lublinie, Kielcach, Piotrkowie, Płocku i Łomży) w celu ich rejestracji i zatwierdzenia przez Komisję Okręgową Ochrony Lasów.

Jednocześnie ze złożeniem planu należy podać, czy i kiedy odnośny plan był zatwierdzony przez b. władze rosyjskie, względnie przez b. władze okupacyjne.

Art. 2. Właściciele lasów prywatnych, prowadzący wyrąb lasu na podstawie prawomocnych orzeczeń b. komitetów ochron leśnej lub b. władz okupacyjnych, obowiązani są powyższe orzeczenia lub uwierzytelnione ich odpisy przedłożyć w terminie do 1 listopada 1919 roku Okręgowemu Inspektorowi ochrony lasów.

Art. 3. Niestosowanie się do przepisów niniejszego rozporządzenia karane będzie przez Starostów w myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o postępowaniu karno administracyjnem („Monitor Polski" z dnia 26-go lutego 1919 roku № 46).

Warszawa, dnia 27 września 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

(„Monitor Polski" Nr. 221 z dn. 13 października 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Panstwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach, składach i tartakach prywatnych w powiatach: Ostrołęckim i Grójeckim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z d. 5 marca b. r poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski" № 63 z dnia 18 marca b. r.) po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego w zrębach zaległych i bieżących w następujących lasach, składach i tartakach prywatnych:

A) W powiecie Ostrołęckim.

1)	W lasach	dóbr	Szczawin Antoniego Glinki	5000	m^3
2)	„	„	„ Przytuły z zakupionego przez Epsztajna drzewa	2500	m^3

B) W powiecie Grójeckim.

1)	„	„	Wilków Grabickiego	140	m^3
2)	„	„	Starowiejskich i Łęczeszyckich ks. Lubomirskiego .	2700	m^3
3)	„	„	Świdno-Stryków M. Bonieckiego	200	m^3
4)	„	„	Tomczyce St. Bonieckiego	40	m^3
5)	„	„	Potycz Spółki Ogrodniczej.	30	m^3
6)	„	„	Boglewice p. Bersona	950	m^3
7)	„	„	Chojnów hr Branickiego	900	m^3
8)	„	„	Pęchery Runów Instytutu św. Kazimierza	800	m^3
9)	„	„	Czarny Las p. Kwaśniewskiego	80	m^3
10)	„	„	Laski Br. Suskiego	25	m^3
11)	„	„	Lekarcice i Piekarty Domańskich	140	m^3
12)	„	„	Palczew A. Dal Trozzo	80	m^3
13)	„	„	Michałów J. Dal-Trazzo	80	m^3
14)	„	„	Sielec Gr. Tąkiela	30	m^3
15)	„	„	Rykały St. Tąkiela	60	m^3
16)	„	„	Wodziczna W. Jackowskiego	75	m^3
17)	„	„	miasta Mogielnica	350	m^3
18)	„	„	Łoś Suskiego	300	m^3

C) W powiecie Tomaszowskim (ziemia Lubelska).

50% materjałów drzewnych na składach, tartakach i w cięciach zaległych i bieżących we wszystkich lasach, tartakach i składach prywatnych.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonanem zajęciu drzewa Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Łomży, Warszawie i Lublinie zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów i składów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych („Monitor Polski" Nr. 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dn. 26 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

Szef Sekcji
J. Miklaszewski.

(„Monitor Polski" № 221 z dnia 13 października 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu, Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, z dnia 10 września 1919 r., w przedmiocie powołania Oddziału Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu we Lwowie.

W wykonaniu dekretu z dnia 7 lutego r. b. („Dz. Praw" z dn. 8 lutego 1919 r. № 15, poz. 216) zarządza się na wniosek Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu co następuje:

1. W celu ułatwienia stosunków handlowych z zagranicą tworzy się Oddział Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu we Lwowie.
2. W skład Oddziału Komisji wchodzą mianowani przez odnośnych Ministrów przedstawiciele Ministerstw: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
3. Przewodniczącego Oddziału mianuje Minister Przemysłu i Handlu z pośród członków Oddziału na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu.

4. Zakres działania Oddziału rozciąga się na okręgi Izb Handlowych i Przemysłowych we Lwowie i w Brodach; kompetencję Oddziału określa Państwowa Komisja Przywozu i Wywozu w Warszawie.
5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
I. Szczeniowski

Minister Skarbu:
Biliński

Minister Aprowizacji:
w z. *Oskar Sobański*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Przewodniczący Komisji:
Wł. Rawicz-Szczerbo.

(„Monitor Polski" № 223 z dn. 15.X. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO

o warunkach upoważnienia instytucyj społecznych do przeprowadzania parcelacji większych posiadłości ziemskich.

§ 1.

Upoważnienie do przeprowadzania podziału posiadłości ziemskich w myśl art. 2 e) Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z d. 1.IX 1919 r. (Dz. U. Rzp. P. № 73 poz. 428) mogą otrzymywać tylko instytucje publiczne, jak gminy, Wydziały powiatowe i t. p., jako też prywatne instytucje parcelacyjne (banki ziemskie, towarzystwa, spółki, związki), które na podstawie swych statutów (ustaw, regulaminów) i faktycznej działalności mogą być uznane za instytucje dobra publicznego.

§ 2.

Warunki, pod jakiemi instytucja publiczna może uzyskać upoważnienie do przeprowadzania podziału posiadłości ziemskiej, będą w każdym wypadku z osobna oceniane i ustanawiane przez Główny Urząd Ziemski.

§ 3.

Prywatna instytucja parcelacyjna, ubiegająca się o upoważnienie do parcelowania w rozumieniu art. 2 e) wyżej powołanego Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów winna wykazać:

a) że do jej głównych zadań należy tworzenie drogą parcelacji zdrowych, żywotnych gospodarstw rolnych i ułatwianie nabywania ziemi małorolnym i bezrolnym, którzy przez swe zawodowe wy-

kształcenie lub dotychczasową zawodową pracę w rolnictwie są uzdolnieni do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa rolnego;

b) że wyklucza spekulacyjne interesy parcelacyjne, poprzestając na pokryciu rzeczywistych wydatków i na umiarkowanem (normalnem) oprocentowaniu kapitału włożonego w przedsiębiorstwo parcelacyjne;

c) że jest fachowo i finansowo uzdolnioną do należytego spełniania swego zadania w myśl poprzednio wyrażonych zasad i posiada także należycie ukwalifikowane siły do czuwania nad zgodną z powyższemi zasadami działalnością instytucji.

§ 4.

Prywatna instytucja parcelacyjna otrzymująca upoważnienie jest obowiązana w swej działalności parcelacyjnej:

a) stosować się nietylko do przepisów ustawowych, ale także do instrukcyj i wskazówek otrzymywanych od Głównego Urzędu Ziemskiego;

b) przed przystąpieniem do parcelacji danego obszaru ziemi uzyskać zatwierdzenie przygotowanego w tym celu projektu, względnie planu parcelacyjnego, przez Główny Urząd Ziemski w sposób niżej oznaczony (§ 5 i 6);

c) zapraszać Delegata, wyznaczonego przez Główny Urząd Ziemski z głosem doradczym i prawem sprzeciwu (§ 5) do udziału we wszystkich obradach tego organu instytucji parcelacyjnej, który jest statutowo (przepisowo) powołany do decydowania o planach i warunkach parcelacji (obszar, położenie, struktura, przeznaczenie działek gruntowych, cena sprzedaży i nabycia, koszty parcelacji, kategorje nabywców, budynki, kredyt i t. p.);

d) udzielać wyznaczonemu Delegatowi Głównego Urzędu Ziemskiego wszelkich wyjaśnień oraz poddawać jego kontroli wszystkie czynności, księgi, dokumenty i akta dotyczące interesów parcelacyjnych i osadniczych.

Kontrolę tę przeprowadzać może Główny Urząd Ziemski tak przez swego Delegata, jak i przez innych swoich urzędników albo rzeczoznawców;

e) uiszczać tytułem zwrotu wydatków do Kasy Głównego Urzędu Ziemskiego kwoty, odpowiadające wynagrodzeniu ustanowionego przez Główny Urząd Ziemski Delegata za spełnianie wyżej oznaczonych czynności.

§ 5.

Celem uzyskania wymaganego w myśl § 4 b) zatwierdzenia należy przedkładać Głównemu Urzędowi Ziemskiemu plany i warunki parcelacji każdego objektu, przeznaczonego na parcelację z potrzebnemi wyjaśnieniami. Główny Urząd Ziemski wydaje swoje orzeczenia po zasięgnięciu opinji właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego, Urzędu Osadniczego w Poznaniu albo Krajowej Komisji Obrotu Ziemią we Lwowie albo w Krakowie.

Jeżeli jednak zarówno Główny Urząd Ziemski jak niemniej także Delegat Głównego Urzędu Ziemskiego otrzymają plan i warunki parcelacji z potrzebnemi wyjaśnieniami przynajmniej na 14 dni przed terminem posiedzenia decydującego organu instytucji parcelacyjnej, naówczas podpisanie protokółu z odnośną uchwałą tego organu przez Delegata Głównego

Urzędu Ziemskiego zastępuje zatwierdzenie danego planu i warunków parcelacji przez Główny Urząd Ziemski.

Odpis tego protokółu z dołączeniem planu i warunków parcelacji, o ile w uchwale uległy zmianie, należy bezzwłocznie, a najpóźniej w ciągu 8 dni po podpisaniu przez Delegata, przesłać Głównemu Urzędowi Ziemskiemu.

Delegat może także założyć sprzeciw co do uchwały ustalającej plan i warunki parcelacji; w takim razie może odnośna instytucja parcelacyjna odwołać się do Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 6.

Zmiany w zatwierdzonym planie i warunkach parcelacji, jakie się okażą potrzebnemi w toku czynności parcelacyjnych, mogą być przedsiębrane za zgodą Delegata Głównego Urzędu Ziemskiego; zmiany ważniejsze mają być podług uznania Delegata przedkładane Głównemu Urzędowi Ziemskiemu do zatwierdzenia.

§ 7.

Po dokonanej parcelacji i na każde żądanie oraz w terminach oznaczonych jest instytucja parcelacyjna obowiązana przedkładać sprawozdania i wykazy statystyczne Głównemu Urzędowi Ziemskiemu podług wzorów i wskazówek przezeń udzielonych, jak niemniej wszelkie inne wyjaśnienia.

§ 8.

Do wiadomości Głównego Urzędu Ziemskiego i do wiadomości właściwego Okręg. Urzęd. Ziem., Urzędu Osadniczego w Poznaniu albo właściwej Kraj. Komisji Obrotu Ziemią (we Lwowie lub Krakowie) należy podawać nadto:

a) osoby powołane do kierowania akcją parcelacyjną instytucji, jako też do wykonywania nad nią kontroli;
b) osoby przeznaczone do przeprowadzenia parcelacji danego objektu, a w szczególności do wykonywania pomiarów i sporządzania planów parcelacyjnych z wyszczególnieniem ich kwalifikacyj;
c) wysokość i sposób wynagradzania sił mierniczych;
d) wszelkie zmiany stałe, jakie nastąpią w stanie rzeczy co do powyższych okoliczności.

W sprawach tych obowiązana jest instytucja stosować się do instrukcji i wskazówek Głównego Urzędu Ziemskiego (§ 4).

§ 9.

Obowiązkiem upoważnionej instytucji jest wreszcie z całą usilnością starać się o dostarczenie jej wszelkich rękojmi, by nadwyżka gotówki, uzyskiwana za pośrednictwem tej instytucji z parcelacyjnej sprzedaży ziemi ponad umarzane zobowiązania, została przez sprzedającego właściciela użytą w obrębie Państwa Polskiego na cele produkcyjne.

O wyniku tych starań należy zdawać sprawę w przedkładanych Głównemu Urzędowi Ziemskiemu sprawozdaniach po myśli końcowego ustępu § 5.

§ 10.

Udzielone upoważnienie do przeprowadzania czynności parcelacyjnych w rozumieniu art. 2 e) Rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1.IX 1919 r. może być każdego czasu odwołane.

§ 11.

Udzielenie i odwołanie upoważnienia będzie podawane do wiadomości publicznej, oraz interesowanych urzędów przez trzechrotne ogłoszenie w urzędowej części „Monitora Polskiego” na koszt upoważnionego.

§ 12.

Zobowiązania i warunki, przyjęte przez instytucje parcelacyjne przed dniem 14 września 1919 r. (Rozporządzenie Tymczasowe Rady Ministrów z dn. 1.IX 1919 r. „Dz. Ust. Rzp. P.“ № 73 poz. 428), a tyczące się niezakończonych parcelacyj większych posiadłości ziemskich, podlegają także kontroli Głównego Urzędu Ziemskiego.

Objekty tych parcelacyj winny być zgłoszone Głównemu Urzędowi Ziemskiemu w ciągu jednego miesiąca od chwili otrzymania upoważnienia w miarę możności wraz z planem i warunkami tych parcelacyj. Zatwierdzenie tych planów i warunków odbywać się winno w trybie §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, przyczem Delegatowi Głównego Urzędu Ziemskiego przysługuje przejściowo w tych wypadkach prawo odstępowania od ogólnie obowiązujących norm, o ile dokonane tranzakcje nie mają charakteru spekulacyjnego i nie dadzą się zmienić, oraz o ile to jest koniecznem dla uchronienia instytucji od poważniejszych strat, a nie sprzeciwia się słuszności i interesom dobra publicznego.

Warszawa, dn. 22 października 1919 r.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego
Stefczyk

(„Monitor Polski“ № 231 z dnia 24 X 1919 r.).

OKÓLNIK № 56.

Do PP. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów i majątków państwowych oraz Nadleśniczych w przedmiocie zorganizowania należytego nadzoru nad załatwianiem spraw, dotyczących wydzierżawiania prawa polowania na terenach państwowych.

Wobec faktu niestosowania się Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych oraz urzędów leśnych przy wydzierżawianiu prawa polowania na terenach państwowych do wydanych przezemnie w dn. 11 lipca 1919 r. specjalnych przepisów, zawartych w okólniku Nr. 41, oraz wobec konieczności zorganizowania należytego nadzoru nad załatwianiem spraw, dotyczących wydzierżawiania prawa polowania na terenach państwowych, niniejszem polecam Panom Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych najpóźniej w przeciągu 14 dni od daty wydania niniejszego okólnika:

1) rozesłać do wszystkich państwowych urzędów leśnych oraz urzędów gminnych i powiatowych odpowiednie ogłoszenia, informu-

jące o wydzierżawianiu prawa polowania na terenach państwowych, ze wskazaniem osób, do których zainteresowani mają się w tych sprawach zwracać;

2) poinformować podwładnych Panom Inspektorów lasów i Nadleśniczych o trybie odręcznego załatwiania zgłoszeń osobistych, zawierania projektów umów, w myśl okólnika Nr. 41 i przepisów o organizacji łowiectwa w dobrach państwowych oraz o konieczności szybkiego przesyłania projektów tych umów do Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych w celu dalszego załatwienia;

3) wybrać w każdym Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych odpowiedniego obeznanego z łowiectwem urzędnika i powierzyć mu prowadzenie tego działu: (informowanie interesantów, opracowywanie przesyłanych do Głównego Zarządu Dóbr Państwowych odnośnych spraw i wniosków);

4) umieszczać w odpowiednich pismach fachowych ogłoszenia o państwowych terenach łowieckich, podlegających wydzierżawieniu.

Warszawa, dnia 8 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 57.

Do Panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz Kierowników podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów

w przedmiocie

utworzenia Wydziału Służbowego.

Z dotychczasowego zakresu działania Wydziału Prezydjalnego Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych niniejszem zostaje wyłączony z dniem dzisiejszym dział personalny. Dla spraw tych zostaje utworzony specjalny „Wydział Służbowy”

Cała korespondencja w sprawach, dotyczących ruchu służbowego urzedników, winna być kierowana wprost do Wydziału Służbowego z zachowaniem trybu, ustanowionego w okólniku Nr. 5.

Przepisy okólników № № 5, 19, 24. 31 i 51, dotyczące b. Sekretarjatu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Wydziału Prezydjalnego, będą miały zastosowanie do Wydziału Służbowego.

Warszawa, dn. 10 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 58.

Do Pana Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Panów Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

umundurowania funkcjonarjuszów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niektórzy funkcjonarjusze Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych używają uniformów, z kroju i koloru materjału podobnych do wojskowych. Na tle tego podobieństwa, a częstokroć identyczności mundurów i czapek, mogą zajść i w rzeczywistości zachodzą wypadki konfliktów pomiędzy osobami wojskowemi, a funkcjonarjuszami władz niewojskowych.

W celu usunięcia przyczyn tych konfliktów, polecam Panom wydanie odpowiednich zarządzeń, aby aż do chwili wydania ogólnie obowiązujących przepisów w przedmiocie umundurowania urzędników państwowych, wszyscy funkcjonarjusze Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, którzy pełnią służbę zewnętrzną i którzy na mocy obowiązujących obecnie przepisów uprawnieni są wogóle do noszenia uniformów, usunęli niezwłocznie wszelkie oznaki, upodobniające te uniformy do uniformów wojskowych przyczem w szczególności kategorycznie zabrania się noszenia:

1) orzełków, słońc i pasków na czapkach z białej blachy, ewentualnie z białego materjału wyrobionych;
2) bez względu na barwę, materjał i wyrób naramienników i portepépe wzoru i kroju, przepisanego dla oficerów W. P.;
3) szabel typu, przepisanego dla oficerów armji polskiej, a także ostróg;

Jednocześnie zwracam uwagę, że funkcjonarjusze, używający uniformów, nie mają prawa zwracania się do żołnierzy z żądaniami oddawania im honorów wojskowych.

Przekraczających powyższe zakazy urzędników i funkcjonarjuszów polecam pociągać do surowej odpowiedzialności.

Warszawa, dn. 16 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 59.

Do PP. Naczelnika Wydziału Rachuby, Naczelnika Głównego Zarządu Dóbr Państwowych, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Głównego Inspektora Ochrony Lasów, oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

wypłacenia pracownikom Ministerstwa drugiej połowy nadzwyczajnego dodatku w wysokości jednomiesięcznej pensji.

Wobec ujawnionych wątpliwości co do wypłaty drugiej połowy nadzwyczajnego dodatku w wysokości jednomiesięcznej pensji, przyznanego

pracownikom państwowym Uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1919 r. — niniejszem podaję do wiadomości co następuje:

Druga połowa tak zwanej trzynastej pensji należy się tylko tym pracownikom państwowym, którzy w myśl Okólnika mego Nr. 32, otrzymali pierwszą jej połowę, oczywiście o ile dotychczas jeszcze pozostają w służbie państwowej.

Podstawę obliczenia dodatku stanowić ma jednomiesięczna pensja, która należała się pracownikom w dniu 1 czerwca 1919 r. t. j. pensja zasadnicza wraz z dodatkiem ekonom.-wojennym. Wszelkie późniejsze podwyżki pensji, czy dodatku ekonom.-wojennego, zarządzone bądź to na skutek nominacji, bądź też awansu, lub przyznania dodatku za wysługę lat i t. p., nie mogą być doliczane do podstawy obliczenia kwoty, należnej tytułem drugiej połowy dodatku. Również nadzwyczajny dodatek drożyzniany, przyznany Ustawą Sejmową z dnia 28 lipca 1919 r., nie może być doliczany do podstawy obliczenia wysokości drugiej połowy trzynastej pensji.

Tym pracownikom, którzy do dnia 1 września 1919 r. otrzymali już jakąś kwotę bez specjalnego powodu jej przyznania, albo wyraźnie na poczet dodatku nadzwyczajnego, należy otrzymaną kwotę potrącić przy wypłacie dodatku, o ile nie uczyniono tego już przy wypłacie pierwszej połowy dodatku. Postanowienie to nie odnosi się do zapomóg i remuneracji, przyznanych pracownikom ze specjalnych powodów, ani do przyznanego pracownikom pełniącym służbę w b. okupacji austrjackiej 25% dodatku do uposażenia, wypłacanego w koronach.

Warszawa, dnia 16 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w z. *Z. Chmielewski.*

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 8102